

VĚSTNÍK

P. b. b.

Čs. lidového sdružení
a čs. katolických spolků
v Rakousku
Adresa: „Věstník“,
15. Pelzgasse 17, 1150 Wien

Ročník XXXII.

Vídeň, prosinec 1985

Číslo 10-12.

O VZNIKU ORGANIZACE "AMNESTY INTERNATIONAL"

Mnozí z nás ví o činnosti této organizace, jejíž cílem je osvobození lidí, kteří jsou z různých důvodů nespravedlivě odsouzeni, především ale z důvodů politických. Zde čtete, jak tato organizace vznikla.

Jednoho dne v listopadu 1960 četl londýnský advokát Peter Benenson v podzemní dráze ranní noviny. Zpráva stranou všech tučných titulků, upoutala celou jeho pozornost. V jedné restauraci v Lisabonu, říkala noticka, se vyjádřili dva studenti kriticky o vládě ministerského předsedy Salazara. Někdo to slyšel a udal to. Studenti byli zatčeni a odsouzeni k dlouholetému žaláři. - Od onoho rána v listopadu 1960 musel Benenson stále myslet na osud obou studentů. Stále se zabýval jednou myšlenkou: kampaní, rozšířenou po celém světě, v prospěch všech lidí, kteří jsou nespravedlivě vězněni, ba i pronásledováni a týráni, a to v zemích, které nedbají článků 18 a 19 Všeobecné deklarace lidských práv, které mluví o právu každého člověka na svobodu mínění a svědomí.

Peter Benenson přestoupil ke katolické víře a začal 28. května 1961 svoji kampaň v britském časopise "Observer" článkem s nadpisem "Zapomenutí zajatci", v kterém výslovně také připomíná osud pražského arcibiskupa Berana: tento byl jeden z prvních, o které se Amnesty International zasadila.

Po tom co neměla mise britské sekce jmenované organizace v únoru 1962 v Praze žádný úspěch, startovala o rok později masivní kampaň v prospěch kardinála Berana, který byl v říjnu 1963 společně s čtyřmi biskupy propuštěn, ale nesměl vykoná-

Advent - více než světla a věnce..

vat svůj úřad. - Za pomoc, které se mu dostalo skrze Amnesty International, poděkoval se arcibiskup Beran v dopise z listopadu 1963 následujícími slovy: "Modlím se za všechny, kteří podporují AI."

Po svém jmenování kardinálem v lednu 1965 byl arcibiskup Beran konečně propuštěn na svobodu a dostal povolení k vycestování. Na znamení jeho osobní vděčnosti a ocenění práce AI. rozsvítil během slavnostní ceremonie v Londýně svíčku "Amnesty" jako symbol vzpomínky na politické vězně v celém světě.

Rakouská sekce jmenované organizace byla založena v roce 1970. Toto sdružení je nadstranické a nezávislé a pracuje v prospech nespravedlivě uvězněných lidí, aby se dosáhlo jejich propuštění. K činnosti Amnesty International patří omezení a zabránění týrání, metodicky užívaného v mnohých zemích a nelidských podmí-

MARIA, KRÁLOVNO SRDCÍ A PROSTŘEDNICE VŠECH MILOSTÍ, vyproš všem lidem přesvědčení, že společná modlitba je mocí, která snese Boží milosrdenství na tento svět; že mír je milostí, která může být vyprošena věrnou modlitbou a obětmi celého lidu. Nech nás činit pokání za urážky, kterých se dostalo Bohu a Tobě a zachránit mír. Amen. (P.Petrus OFM)

nek ve vazbě, dále zasazování proti trestu smrti.

Ačkoliv uplynulo skoro 25 let od onoho dne, kdy Peter Benenson uskutečnil svoji myšlenku, je AI. více třeba než kdy jindy. Pro brutální, rozšířenou po celém světě, útisk a pronásledování je mnoho lidí odkázáno na pomoc této organizace.

Práce je namáhavá, zdoluhavá a někdy i zklame. Ale každý jednotlivý, který je mučen pro své náboženské nebo politické přesvědčení, je držen ve vazbě nebo jeho zdraví či život jsou ohroženi, zasluhuje každou sebevětší námahu a úsilí. - Mnohým bylo již pomoheno, ale ještě více jich ještě čeká na pomoc skrze Amnesty International. K tomu je třeba mnoho práce a finanční podpory, aby mohl být uskutečněn cíl této pomocné organizace.

Několik vážných slov

Po velkém množství skandálů v naší zemi pokusil se spolkový prezident dr. Rudolf Kirchschläger udělat konec důraznou připomínkou, aby se konečně přestalo s periodicky se opakujícími skandály a začalo se znovu. Souhlas všech našich občanů je mu bezpochyby jistý. Ale musíme se ptát: Mohou skandály vůbec přestat, neodstraníme-li kořeny zla? Stavíme-li náš dům na písku, nezničí ho příští vítr? Bez zpytování svědomí a obrácení srdce k Bohu to není možné. Když člověk nedbá o Boha, nežije podle jeho přikázání, nýbrž dělá jen to co mu právě prospívá, otupí jeho svědomí a vše začíná "kavalírskými delikty": vezme noviny se stojanu a "zapomene" platit, ve veřejných dopravních prostředcích "zapomene" si koupit jízdenku, v obchodě se samoobsluhou vezme "nevědomky" něco s sebou a ne-

ví pak, že to má předložit u pokladny, v kostele "odstraní ten nebo onen předmět ("Církev je stejně nejbohatší mocí světa"); nebo si některý z nás řekne: "Malý odskok si snad mohu dovolit, stojím-li k mému partnerovi(ce) a mé rodině. A konečně: V případě potřeby je možné si pomoci...., bohužel to jinak nešlo." atd.

Takové smýšlení vede jednotlivce, rodinu i společnost ke zkažení. Morální výzvy tu nejsou nic platné. Člověk jde konečně přes mrtvolu, nezalekne se ani teroru, slouží-li to jeho vlastnímu prospěchu nebo egoismu skupiny.

Osvobození od pout sobectví bude dáno tomu, kdo se z celé duše a z celé své síly odvrátí od pokušení a hledá říši Boží. Najde ji, nepropadne-li modernímu bludu, když se domnívá, že je bez Krista a Jeho Církve svrchovaně dobrým. K životu potřebujeme nutně spojení s hlavou Církve, Ježíšem Kristem, chceme-li jako její členi z ducha lásky utvářet náš vlastní život a odporovat bouři pokušení. "Beze mě nemůžete dělat nic!" říká Ježíš. Kdo jde do sebe, probudí pravou lítost, přijme svátost pokání a světi neděli jako "den vzkříšeného Pána", ten zažije zcela nové osvobození, na které nikdy nemyslel a zažije svoji "starou" církev v novém lesku, jako když je člověku po dlouhé nemoci nově darován život, který pak užívá s velkou radostí.

Světové dějiny nás učí jednoznačně: Jeďmec rozhoduje! Jeho myšlenky, úsudek, řeč a jednání utváří společnost, zvláště mladou generaci.

Kdo chce být zcela člověkem, potřebuje církev, která mu dopomůže ke křesťanské osobnosti. Také dnes závisí uzdravení společnosti na takových osobnostech. Při tom záleží jediné na tom, zda jsou velké v očích Boha, nikoliv jak je posuzuje ostatní svět. Mysleme na Matku Boží!

Ó Pane, obrať Tvůj lid a začni u mě! A k tomu nám dává doba adventní a vánoční příležitost, abychom o sobě dobře přemýšleli a potom podle toho zařídili náš další život.

Dvacet let po koncilu

V letošním roce jsme slavili několik jubileí: 40 let od skončení Druhé světové války, 30 let rakouské Státní smlouvy a 20 let od skončení II. Vatikánského koncilu.

Jan XXIII., papež, který chtěl do Církve přinést nové jaro, svolal - pro všechny překvapivě - koncil. Tím otevřel daleko okna Církve, aby pustil čerstvý vítr do starého zdiva.

Nyní po dvaceti letech si často klademe otázku: co zbylo z čerstvého větru v Církvi? Stala se církev atraktivnější? Staly se výpovědi jejích vedoucích hodnověrnější a stala se víra živější? Co se stalo s "probuzením", které šlo tenkrát skrze církev? Nezdá se, jako bychom pracovali proti úmyslům koncilu? Nastal snad obrat také v "církevní politice"? Ano, občas se slyší o tom, že "koncil nepřinesl dobré ovoce".

Pohlížíme-li střídmým pohledem na dnešní církevní život, tak vypadá tento následovně:

- +++ Návštěva kostela v neděli se stává stále slabší. Nelze přehlédnout, že se v posledních dvaceti letech stala nápadně slabší.
- +++ Počet křtů a církevních odavků se snížil. Často oboje slouží jen jako "folkloristická okrasa". - Zpovědnice jsou mnohdy osiřelé.
- +++ Nedostatek kněží je tíživý. Mnohé fary nemají žádného kněze.

Situace Církve v roce 20 po koncilu je velmi rozdílná. Existuje výslovně kvetoucí církevní život v zemích tzv. Třetího světa (v Indii, Korei, částech Afriky a Jižní Ameriky). Odtud a z umlčené Církve Východu přicházejí dnes nejsilnější impulsy, ne ze zemí z tzv. "kapitalistického Západu".

Ale také existují - bylo by mallowěrné, kdybychom to zamlčeli - nádejná znamení: farní obce získaly pro všechny, kteří vážně spolupracují na vnitřní živosti a přitažlivosti. Zvýšila se i ochota k spolupráci. Lidé jsou ochotnější pomoci bližnímu v nouzi. Nemůžeme si představit farní obce bez "farní rady", i když občas existují různé problémy.

Nemusíme hledět udiveně na znamení krize, nemusíme mít strach. Po-

hledme trochu do minulosti: Jak tomu bylo koncem 18. století, kdy kněží opouštěli ve velkém počtu svůj úřad a kostely byly srovnány se zemí? Jak tomu bylo po I. Vatikánském koncilu, kdy vznikem "starokatolické církve" se odloučila značná část Církve. Ne, tak snadno nám Svatý Duch nedovolí, abychom propadli beznadějnosti.

Církev neodhodila II. Vatikánským koncillem jednoduše minulost a začala znovu u bodu 0, ale snažila se poctivě, aby rozlišovala živé a opravdu mrtvé, aby našla pro svoji dobu stálý začátek všech časů: Ježíše Krista. Tak můžeme i my čelit přítomnosti a hledět budoucnosti a jít jí vstříc bez úzkosti. KS.

XXXXXX

Tolerance mezi katolíky

Tolerance je snášlivost; kdo není tolerantní, je nesnášlivý. Ale kdo to chce? Nyní se mnoho mluví o toleranci. Jistě proto, že se příklady nesnášlivosti stále více množí. Jak tolerantní je společnost, která se zbavuje starých lidí, tlučé děti a vylučuje ze života nenarozené? Jak tolerantní je politická strana, která vylučuje nepohodlné kritiky? Jak tolerantní je Rakušan vůbec? V obraze, který si maluje sám o sobě, je Rakušan nejtolerantnější člověk. "Lidé, lidé jsme všichni..." - "Žít a nechat žít", jak se u nás říká, jsou jeho devisy, jeho maximy, jeho hesla. A svět mu věří - na krátké návštěvě, u "letošního"...

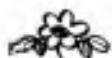
Jsou-li v Rakousku znamení tolerance, pak je to tolerance z lhostejnosti. Komu je všechno jedno, může být snadno tolerantním. Ale běda, dotkne-li se něco Rakušana, pak ukáže drápky, pak je popudlivý až hrůza. S mocnými "neměl nikdy potíže," ale menšími trestal za to, že jsou menšími. Odmítá vše, co neodpovídá střední míře. Většina Rakušanů je katolická, alespoň podle křestního listu. Jaká tolerance je mezi katolíky? Jak jsou ochotni tolerovat druhé, tolerovat lidi, i když mají jiné názory? Tolerance je ještě daleko od toho, co by mělo být mezi křesťany: přijat druhého, vyjít mu vstříc, chtít mu rozumět. Nestupňují se rakouských katolíků nevědomost, choulostivost a neústupnost tak daleko, až tvoří "babylonskou věž", skládající se z nerozumu a odmítání až k násilí?

Choulostivost je jedna forma tolerance, nedostatek humoru druhá. Katolíkům se brzy zdá, jakoby jim někdo šlápl na prsty a podle toho reagují uraženě: buď vykřiknou nebo jsou dokonce hluboce uraženi. A již se volá po státu, policii nebo soudci, protože druzí říkají něco, co se nám nelíbí nebo lépe řečeno, protože se některým z nás nelíbí, smějí-li se jiní něčemu, čemu se nesmějeme my (kdy se vlastně smějí katolíci?) nebo co není podle našeho mínění vůbec k smíchu. A hned musí zasáhnout "Pánbůh", abychom byli uraženi. Jak si tito lidé představují Boha? Jako nějakého pana radu na odpočinku, který stojí u okna a zlobí se, když dělají děti ve dvoře rámus?

Jak je to dnes v Církvi? Je tolerantní? V středověku, který je vykřičen jako "doba tmy", panovala dalekosáhlá vnitřně-katolická tolerance. Jednotlivé "teologie", zastoupené především různými řády, vedly mezi sebou prudké disputace, aniž by Řím zasáhl autoritativně. Vědecká teologie není možná bez diskuse, bez rozporu. Kardinál König poukázal jednou na to, že svoboda bádání je nutná i pro teologii a řekl, že závazné učení Církve se nesmí stavět na jednu úroveň s míněním Církve o učení, které toho času panuje...

Co říká Ježíš o toleranci, stojí v evangeliu o podobenství o pšenici a koukolu. Oboje má růst zároveň. Teprve při žni dochází k oddělení obou. A to leží u Boha. Kdo se odváží, aby předbíhal jeho rozhodnutí?

(Podle "Miteinander")

L i l i e

(Legenda)

Za branami betlémskými vykvetla osamělá lilie. Její bílé roucho se mihotalo jako lesklé hedvábí. Jižní teplý vítr a zurčící pramen obdávaly její krásu, kterou ve své nádhře předčila krásu Šalamounovu. V slastné radosti houpala mladá květina svůj krásný kalich v jasě slunce.

"Jaký los je mi určen? Stanu se radostí šťastného člověka anebo budu svou krásou těšit oko zalité slzou!" Tak uvažovala. V jejím sousedství se ozvalo tajemné harašení a najednou zaslechla, jak bodláky, vedle ní kvetoucí, si mezi sebou šeptaly:

"Ach, ta zpozdilá lilie! O jakých věcech to sní! Chce být obdivována a chce se stát pro lidi rozkoší a zatím žije zde, kam lidská noha dosud nikdy nezabloudila. Ani pastevci se sem se svými stády neodvážejí, protože zde žijí drsní, pichlaví společníci, kterých je tu na tisíce, a lidská obydlí jsou až příliš vzdálená. Kdo by zde hledal květ?"

Když to lilie zaslechla, truchlila, hluboce sklonila svou překrásnou hlavu a z jejího kalicha skanula slza. "Ach já ubohá," hořkovala, "kdybych mohla alespoň jedno oko potěšit! Mám zde snad bídně zahynout a celý můj život má být nadobro ztracen?"

Snesla se noc a svým temným závojem zahalila smutný květ, který svínil své listy a usnul. Dlouho spal a spal, i když už se rozdednívalo. Kolem kráčel jakýsi starší a ustaraný muž a v polospánku zaslechla lilie jeho tichou samomluvu: "Zde, v této domovině se dostalo drahé Marii velmi špatného přivítání, také Jezulátko nenašlo nikoho, kdo by je očekával a uvítal. Já jsem tak chudý, že nemám, čím bych jim způsobil radost. Ach můj Bože, ukaž mi něco, čím bych udělal Marii a Pacholátku radost!"

Při těchto slovech lilie procitla, setřásla spánek z očí a dívala se na poutníka, který sem zavítal. A ten, upozorněn jejím prudkým pohybem, radostně vzrušen, postřehl vzácný květ. "Ach, pojd' ke mně, ty čarokrásná květinu," zaradoval se, "ty budeš tím, čím přivítám Jezulátko a jeho matku. Svou vůni osvěžíš oba!"

Lilie se chvěla hlubokou rozkoší. Svatý Josef opatrně nesl skvostný stvol k jeskyni, kde v nebeské nádhře leželo božské Dítě na hrubé slámě. Josef podal květ Marii, která klečela u nožek Děťátka. Květ přijmula s povděkem a vložila jej Dítěti do ručky. Za odměnu, že z rukou svatého Josefa potěšila Jezulátko v jeslích, za to, že udělala radost Marii a nechala se tak obětavě utrhnout, lilie obdržela milost moci již z jara vykvétat a skvít se na věky v ruce svatého Josefa.

Naslouchat je pohostinstvím
srdce. Otevři tvé dveře
i srdce!

POHLED DO SVĚTA
v době předvánoční
(prosinec 1985)

Každý z nás se zajímá do určité míry o to, co se děje kolem nás: v naší obci, zemi, ve světě... a je podle toho více nebo méně informován. A stává se stále znovu, že určitá záležitost či "téma" ovládá zájem veřejnosti - mnohdy se o tom referuje až do omrzení. Často to jsou různé katastrofy, snad ještě častěji skandály v různých "podobách" a různých rozměrech.

V Rakousku se již po delší dobu zdá, že naší největší starosti jsou skutečně jen skandály, po kterých původci tohoto zla dostanou dále jejich královské honoráře a milý lidé: "Mlč a plať!" A presidentské volby jako by stály přede dveřmi... Chceme krátce vzpomenout některých událostí tohoto podzimu.

V říjnu vyšla OVP v Horním Rakousku v čele s dr. Ratzenböckem jako vítěz z voleb do zemského sněmu...

OVP žádá, aby bylo možné "odepsat" tzv. Kirchenbeitrag od daní až do výše 1.400 šilinků...

Neslýchaný požadavek: reklama v rozhlasu a televizi se má od Nového roku provádět i v neděli a ve svátek - protože prý "to hospodářství žádá", jinak by se "musely zvýšit poplatky". My poplatníci však žádáme, abychom měli v neděli pokoj od reklamy všeho druhu, často dětské a nevkusné; nemůžeme kupovat víc než máme peněz!

"Kdo nechce pracovat a troulá si, dostane od státu víc: příplatky na děti, "Karenzurlaub", "Sozialhilfe" - různé to podpory, u kterých nikdo nekontroluje, zda má příjemce skutečnou potřebu!

Stát podporuje "konkubináty", neboť nekontroluje ani "svobodné matky" ani vztah k partnerovi, s kterým žijí: tyto ženy dostávají po dobu jejich "dovolené-Karenzurlaub" vyšší podporu než matky slušně vdané.

A v novém roce nás opět očekává citelné zdražení různých poplatků!

Dr. Sinowatz si přeje pravidelné noviny s opozicí!

Kardinál dr. König odešel na "odpočinek". Při slavnostní mši sv. v domě sv. Štěpána (22. října) mu děkuje spolkový prezident dr. Kirchschläger jménem všech Rakušanů. - "V pensí" chce arcibiskup "žít jako jednoduchý kněz", a sice v klášteře...

Cestovní pasy mají v budoucnu "platit deset let", nebudou prodlouženy.

Politické strany dostanou zvláštní subvenci "pro studium poměrů v cizině". - Několik setmilionů pro SPÖ (volební kampaň v roce 1983), ale žádné peníze na topivo pro "malé důchodce" (až zmrznou).

Podle statistiky je jídlo a auto naším nejmilejším "koníčkem"!

Časopisy "Wiener Kirchenzeitung" a "Die Furche" vycházejí již 40 let.

V listopadu stávkovali studenti vídeňské univerzity kvůli různým zamýšleným novotám "ministra vědy", který se věnuje více politice strany než svému ministerstvu; nové předpisy se zdají studujícím nespravedlivé atd.

Videňský místostarosta a předseda OVP, dr. Erhard Busek, si představuje, že by obecní domy v soukromné správě ušetřily nejen peníze ale i mnoho zlosti a zlořádu!

★★★

Klostersuppe: Die War-
teschlangen werden
wieder länger...

Cekajících přibývá.

Úředníci dostanou od 1.1.1986
vyšší přídavek než důchodci!

Rakouské řádové nemocnice hospo-
daří šetrně - dostalo se jim pochva-
ly od ministra zdravotnictví...

Předseda rakouské Katolické akce,
dr. Paul Schulmeister, kritizoval,
že v posledních letech se Církev
zřídka vyjádřila k tématům společen-
ské politiky...

Dr. F. Sauerzopf byl zvolen před-
sedou ÖVP v Burgenlandu...

A jaké(á) překvapení nám ještě
přinese zestátněný průmysl? Kolik
miliard asi pohltní? Ministr financí
sice prohlásil, že poplatníci nebu-
dou hradit (astronomické) ztráty;
"napřed se musí vše 'přesně vyše-
třit'"...

MÁME NOVÉ MINISTRY. Ačkoliv chtěl
kandidát SPÖ pro úřad spolkového pre-
sidenta, dr. Kurt Steyrer, odstoupit
jako ministr zdravotnictví a "pro ži-
votní prostředí" teprve po vánocích,
stalo se tak již 16.12. Novým "Um-
weltminister" je Franz KREUZER....
Státní tajemník dr. Franz LOSCHNAK
("Beamten-Staatssekretär") se stal
"Minister im Bundeskanzleramt" -
funkce, v Rakousku dosud neznámá
(existuje v Německé spolkové repu-
blice).

Nynější stav: 16 ministrů,
6 státních tajemníků (+ prázdné po-
kladny).

A jaké skutečně pozitivní výsled-
ky přinese setkání Reagan-Gorbačov?

Zázračné uzdravení u hrobu kar-
dínála Mindszentyho v Mariázell?
(maďarský umělec ztratil bolesti
v kloubech) a podobně v Rakousku
na přímluvu P. Petra Pavlíčka?
(řeholnice zbavena většího žlučové-
ho kamínku bez operace a přístrojů)

V ČSSR dostanou učitelé za kaž-
dého žáka, který se odhlásí z nábo-
ženství, zvláštní premii ve výši
200 korun.

Čs. komunisti teď patrně opláče-
jí vypískání pana ministra kultury
při jeho politické řeči na oslavách
sv. Metoděje na Velehradě: zatýká-
ní aktivistů, odnětí státního po-
volení k vykonávání kněžského úřa-
du a pod. ...

Od 24.11. do 8.12. se konal v Ří-
mě biskupský synod (o kterém vám
chceme příště povědět víc). - Na o-
brázku vidíte Matku Terezu z Kalkuty,
která byla pozvána Sv. Otcem.

V listopadu - v roce mládeže -
blahořečil Sv. Otec Pia Campinelli-
ho z řádu pasionistů, který zemřel
ve věku 21 let; Holanďana P. Tita
Brandsma jako prvního mučedníka
z koncentráku v Dachau a Karolinu
Gerhardinger, zakladatelku největ-
šího vychovatelského řádu.

Biskup Hnilica z Říma a jeho bra-
tři z Kanady nedostali z ČSSR povo-
lení, aby mohli jet na pohřeb jejich
matky...

Prosba k Ježíškově

Ježíšku drahý, hold zvučný Ti vzdávám,
já, nejchudší to dítko Tvé,
-v nejhlubší pokoře k nohám Tvým padám
a prosím: přijmi mě v srdce své!

V chladných jesličkách tu ležíš přede mnou
v plénkách a jen na slámě;
rety mé mlčí nad láskou tou -
ó, kdož mně na světě tak miluje?

Pln soucitu vztahuješ ručky své
po každém lidském dítěti
a voláš: pojďte ke mně, drazí mé,
budete v srdci mém bydleti!"

Ježíšku dobrý, viz, s jak velkou důvěrou
se utíkám k jeslím Tvým do kostela sem;
ó, pohled na mně tváří laskavou,
vždyť tak ubohý a chudý jsem.

Daruj mi srdce plné svaté lásky,
učin mě poslušným a mírným synem svým,
vzdaluj ode mne nástrahy zlé chásky,
abych byl Tvým a Ty Pánem mým!

A jednou - v poslední to hodině,
s otevřeným srdcem u mne stůj,
vždyť v této velké lásce jedině
chci zakončiti život svůj! K.Z.

Tryskáč a moucha

Slavorum apostoli

V ZAVĚRU píše Sv. Otec, že celá Církev s radostí oslavuje vstup slovanských národů na dějiště dějin spásy a mezi evropské národy, které přijali křesťanství. Na té radosti se osobně podílí nynější papež, první v dějinách, který pochází ze slovanského národa.

"Toužím být alespoň duchovně na Velehradě - končí svoji encykliku

Jan Pavel II.; - toužím navštívit baziliku sv. Klimenta v Římě, kde je pochovaný sv. Cyril... a u hrobů těchto svatých bratří, apoštolů Slovanů, doporučit Nejsvětější Trojici jejich duchovní dědictví osobní modlitbou. ŠS.AB.

Dopravní tryskáč se řítí nesmírnou rychlostí po obloze nad mraky. V křesle první třídy seděl sebevědomý inženýr-konstruktor. Letuška-stuardeska mu právě přinesla sklenku koňaku. Inženýr zvedl sklenku a pravil k letušce: "Připíjím na geniální lidský mozek, který stvořil tak dokonalé tryskáče!" Letuška přikývla a pravila: "Ano, na Tvůrce lidského mozku!" "Nesmysl," pravil inženýr, "mozek se vytvořil evolučně během milionů let!" V tom přelétla nad ním moucha, která se asi ukryla na některém zavazadle a tak se ocitla v tryskáči. "Protivná moucha," pravil inženýr a snažil se trefit mouchu složenými novinami. "Jak je dotěrná," huboval, neboť moucha mu nadále poletovala kolem hlavy. Ať po ní lapal rukou či doslovně mlátil novinami, netrefil ji. Letuška, která ho pozorovala, řekla: "Kdyby se někdo tak oháněl po vašem tryskáči, dávno by ho trefil a ten by se zřítíl. Co by pak bylo z vašeho mozku?"

JKB.

Pomáhej, aniž bys očekával
odměnu. Lidé pak ucítí
lásku Boží.

Citový člověk

Míša, přítel Emericha, je citový člověk, muž, který nadělá málo řečí, stále dobře naložen a plný humoru. A to něco znamená u ženy, která se stala jeho manželkou. Milča je prototypem ženského pohlaví v dobrém a méně dobrém smyslu: hezká, pilná, družná a věrná, ale také vybavená špičatým a neúnavným jazýčkem. Jiného muže by jistě často rozzuřila, ale Míša si z toho moc nedělá - on si s ní ví rady. Když hrozí nebezpečí, že bude zase jednou vystaven jejímu neúnavnému jazýčku, rozloučí se s ní něžně a jde hodinku na procházku. Ale právě tyto procházky rozčilují Milču nejvíce.

A tak žalovala Emerichovi, když navštívil svého přítele, svůj bol: "Celý týden je v práci a já jsem s dětmi sama! Ale věřte, že u mě vydrží alespoň na konci týdne? Ne, sotva je několik hodin doma, už pospíchá na procházku! Ovšem že sám! Ráda bych někdy šla s ním. Děti jsou dost velké, aby mohly zůstat chvíli samy. Ale to nechce. Nevím, co hledá venku v polích!"

Klid tam nachází, myslil si Emerich, ale mlčel a hleděl na přítele. Ale ten seděl nepohnutě a klidně bafal ze své dýmky. Po chvíli řekl Míša rozvážně, obrácen k Emerichovi:

"Víš, já bych proti tomu nebyl, kdyby šla s sebou, jenom bych měl jednu podmínku!" - "A co by to bylo?" zvěděla hned Milča.

"To je pro tebe těžké," řekl Míša. "Na procházce bys musela mlčet!"

Milča začala opovržlivě supat. "Nedělej se směšným! Snad nevěříš, že to nesvedu! Dokáži ti to..." a následoval celý příval slov.

Konečně ji Míša zastavil slovy: "Dobře, zítra to zkusíme. Dodržíš-li podmínku, budeme na procházku chodit společně." Nato zabafal několikrát, vyndal zase dýmku z úst a prohodil rozvážně: "Ale víš co, Milčo, dovedeš-li opravdu občas hodinku mlčet, pak nemusím chodit na procházku, to mohu zůstat také doma!" -el.

Dobrá rada

KDO NEODPOUŠTÍ, zůstane v zajetí minulosti a starého nepřátelství, které zabráňují, aby život pokračoval s novou svěžestí. Neodpouštět znamená, že se necháme řídit kroky druhého.

neboť jsme zajati řetězem složeného z akce a reakce, přestupku a odplaty - oko za oko a zub za zub - který se stahuje stále víc. Přítomnost bude nekonečně přemožena minulostí a pohl- cena. Odpuštění naproti tomu osvobodí toho, kdo odpustí. LM.

Nachtěl

Během svého kázání o životě po smrti vyzval jistý farář posluchače, aby vstali ti, kteří chtějí přijít do nebe. Vyjma jednoho muže vstali všichni. Potom řekl kazatel, aby vstal ten, kdo chce po pekla. Nikdo se nehýbal. Zaražen se obrátil k starému muži, který zůstal sedět: "A co vy! Nevíte, kam chcete?" - "Já - nechci nikam," odpověděl tázaný, "mě se líbí kde jsem."

Po svém příchodu do pekla vyslovil JURI ANDROPOV přání, zda by směl navštívit nebe. Pro jeho dřívější stav byl vyslyšen a se sv. Petrem domluven termín. Když Andropov stanul před branou nebeskou, dostalo se mu srdečného uvítání. "Udělej si pohodlí," řekl sv. Petr. "Musím vyřídít jen několik maličkostí, jsem tu za chvíli."

Zatímco Andropov čekal, rozhlédl se kolem sebe a objevil množství hodin, jejichž rafičky se pohybovaly různou rychlostí. Když se sv. Petr vrátil, zeptal se návštěvník, jaký smysl mají všechny ty hodiny. - "Každé hodiny symbolizují jeden stát, a jejich rafičky udávají rychlost, jakou se tam porušují lidská práva."

"Ach," řekl Andropov zaraženě, "a kde jsou sovětské hodiny?"

"Ano, správně, sovětské hodiny," zakýval sv. Petr, "ty jsou někdy tak rychlé, že je používáme v kuchyni jako ventilaci." DB.

Celomenšinový
represenční
ples
se koná v sobotu
1. února 1986
v Hübnerově
Kursalonu

Naši jubilanti

Svá životní jubilea oslavují:

Josef Koutník (65)
Rudolf Růžička (80)
Karel Ryba (75)
Josef Šubert
Ludvík Válek

Přejeme jmenovaným, ale i všem ostatním čtenářům a přátelům, kteří vzpomínají jakékoliv jubileum, mnoho zdraví a Božího požehnání!

Co se událo

=====

Opět se kloní rok ke konci a to je důvod, abychom si připomněli to, co se u nás událo v druhém pololetí tohoto roku.

JEDNOTA SV. METODĚJE konala i letos svojí tradiční pouť do MARIAZELL (v září) a brzy po ní jsme dodatečně oslavili sedmdesátku br. BUCHALA, protože jeho narozeniny jsou o prázdninách, kdy se nescházíme. - I letos se konalo na Kaasgraben šest poutních pobožností, poslední byla začátkem října...

VZPOMÍNEJME VŠECH, KTERÍ NAS PŘEDESLI na věčnost, v našich modlitbách!

ni pohár a velký pohár pořádající Jednoty Sokol XII.-XV.

Před Všemi svatými získalo naše orelské volleyballové mužstvo v "mixturnaji" v odbíjeně proti Sokolu III., XII.-XV. a XVI. po druhé putovní

Po Všech svatých vzpoměla naše menšina v "Poště" 1.100. výročí smrti svatého Metoděje, s pěkným úvodním referátem br. Buchala a s obsáhlou obrázkovou sérií inž. Češky se slovním doprovodem, předneseným kr. Českou a kr. Šafářovou...

Mše sv. za oběti nacismu

Letošní rok byl rokem bohatým na jubilea a příležitosti k vzpomínání... Křesťan připojí ke všemu vzpomínání ještě vděčnou vzpomínku tím, že vzpomene ve mši svaté všech těch, skrze jejich utrpení, ba dokonce i smrt jsme po sedmi letech tmy a barbarství v tak zvané "Třetí říši" - kdy se ve školách místo společné ranní modlitby odříkávala různá hesla a náboženství jako "dobrovolný předmět" nebylo ani na vysvědčení - opět dočkali svobody - svobody v nejširším slova smyslu.

A proto vzpomněli vídeňští Orlové všech obětí nacismu z řad české katolické menšiny ve mši sv. obětované P. Pojarem v českém kostele na Rennwegu. Celebrant nám ve své promluvě znovu připoměl, co vše jsme ztratili příchodem "Führera", o kterém mnozí doufali, že jim přinese "nový zítřek". Bohužel bylo brzy zřejmé, že je nutné potírat nacismus jako převeliké zlo.

Proto vznikla i z řad vídeňského Orelstva odbojová skupina jmenovaná "Curie", jejíž oběti
(Dokončení na str.8)

Milí přátelé a krajané: Neustávejte se modlit za mír světa a aby se materialismus a jiné negativní -ismy nešířily ve světě a především u nás ještě více!

Děkujeme srdečně za všechny milodary na tiskový fond našeho listu. Prosíme o Vaši další přízeň a podporu (abychom je mohli udržet i nadále; existuje jen z Vašich příspěvků). Ohlašte laskavě změnu adresy!

Herausgeber, Verleger (Medieninhaber), Redaktion: Tschechoslowakische Volksvereinigung in Österreich. Verlags- und Herstellungsort: Wien. - Gemeinsame Adresse: 1150 Wien, Pelzgasse 17. Verlagspostamt 1150 Wien. Mitteilungsblatt der Tschechoslow.Volksvereinigung u. d.kathol.Vereine. - PSK-Kto.Nr.7509.267

NÁŠ OZNAMOVATEL

Milostiplné a radostné vánoce
a spokojený, šťastný nový rok

Vám všem přejí

Čs. lidové sdružení
redakce Věstníku
Jednota sv. Metoděje
duchovní správa
Orel Vídeň
Jednoty II., X., XV.

Čs. lidové sdružení (sekretariát),
Vídeň XV., Pelzgasse 17/1 (přízemí):
úřední hodiny a půjčování knih vždy
první čtvrtek od 19 do 20 hodin.

Mše sv. v kostele na Rennwegu

Každou neděli a každý svátek v 7,00
a 10,00 hodin. - Každou třetí neděli
v 10 hodin rytmičká mše sv.

Mše sv. v kostele Na nábreží (Maria
am Gestade), Vídeň I.: Každou nedě-
lí a každý svátek v 8,10 hodin.

Mše sv. na okresech:

I. a II. odbor JSM:

Každou neděli a každý svátek v 7,45
hodin v klášterní kapli ve Fünfhaus-
gasse, Vídeň XV.

VI. odbor JSM:

Každou neděli v 8,00 hodin ve Fami-
lienkirche, Vídeň XVI., vchod z Watt-
gasse.

X. odbor JSM: Každou druhou a čtvr-
tou nedělí v 9,00 hodin v Kanisius-
kirche, Vídeň IX.

Bohoslužby v době vánoční v kostele
na Rennwegu:

24.12... Štědrý večer: půlnoční mše
sv. ve 22,00 hodin, zpívá sbor JSM
za řízení br. Čecha.

25.12., Boží hod vánoční: slavná mše
sv. v 10 hodin. Zpívají děti a ab-
solvenci školy Komenského koledovou
mši sv. Prosíme absolventy české školy,
aby přišli zpívat na této mši sv.!

1.1.1986, Nový rok: slavná mše sv.
v 10 hodin.

6.1.1986; svátek sv. Tří králů:
slavná mše sv. v 10 hodin; zpívá
sbor JSM.

Půlnoční mše sv. Na nábreží se koná
24.12. v 22 hodin. - 25.12. a 26.12.
mše sv. jako v neděli.

Zkoušky sboru JSM se konají v úterý
v 18,30 hodin na Rennwegu 63a!

+++++

Máte-li problémy,	TELEFON-
potíže, potřebuje-	SEELSORGE
te-li radu nebo	ČÍSLO TEL.
povzbuzení či chce-	(0222) 1770
te-li si "vylét své	ve dne
srdce", volejte	i v noci
s důvěrou	

Orel Vídeň

Jednota Orla II. cvičí každý čtvr-
tek od 19 do 21 hodin v Blumauer -
gasse 21.

Jednota Orla X., Puchsbaumgasse 39a,
půjčuje knihy první středu v měsíci
od 18 do 19 hodin, také dle dohody:
tel. 64 74 845.

Jednota Orla XV. cvičí každé úterý
od 18 do 21 hodin v Zinckgasse 12.

MAŠKARNÍ PLES ORLA VÍDEŇ XV.
se koná v sobotu 25. ledna 1986

DĚTSKÉ POHÁDKOVÉ ODPOLEDNE
se koná v neděli 26. ledna
v sále Pelzgasse 17

Mše sv. za oběti nacismu (Dokončení)

Po mši sv. jsme se odebrali s o-
relským praporem na Ústřední hřbi-
tov, kde jsme u pomníku za všechny
českovídeňské oběti nacismu položili
věnce a pomodlili se za jejich du-
ševní blaho. Br. Buchal vzpomněl
některých podrobností z činnosti od-
bojové skupiny "Curie" - on a br.
Pojar byli jejími členy - a nabádal
nás ku konci svých slov, abychom
vždy čelili zlu v jakékoliv podobě -
i v důsledku politiky - a nikdy
nezapoměli těch, kterých jsme vzpo-
mínali v onu říjnovou neděli; ani
ani v našich modlitbách.